

דריבן מתנעול

בנעלת נייר
חדיד-אויר

תשבץ העולם הזה 1199

שלמה פאעל המזוקן הוא ירושלמי ופקיד במשרד ממשלתי בבירה. הוא בן 25. יליד הארץ, ואינו מצוין ב- מיכתבו אם הוא דווקא או נשוי. אנו מקווים שתשבץ זה ידרבן את כל פקידי הממשלה לחבר תשבצים למ- דור זה. סוף-סוף גם זה עיסוק מעניין בזמן שתיית-התה המסורתית.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
			א	ב	ג	ד	ה	ו
		14		13	12	11		10
		19		18	17	16		15
		24		23	22	21		20
		28		27	26	25		24
		33		32		31	30	29
		38		37		36		35
		43		42		41		40
		47		46		45		44
				52	51	50		49
		58		57		56	55	54
				60				59

מאוזן: 1) שלים
 מדינה ערבית. 4)
 ח"כ, שהנו שר ב-
 ממשלה. 10) מרכו
 העצבים. 11) משמש
 לתאורה. 13) מועד.
 14) חומר כתיבה.
 15) מסכות מצרים.
 17) עוף טורף. 19)
 צי. 20) מארבעת
 המינים. 22) מוצג
 ע"י "הקמארי". 25)
 מסולם הקולות. 28)
 פגם. 27) נשמי. 30)
 חומר לניקוי. 32)
 אניות השייכות ל-
 מדינה. 38) בין שתי
 נקודות. 34) הי ב-
 מים. 36) נהר ב-
 דרום אפריקה. 37)
 חוק, יציב. 39) שמו
 של פי. 41) מתוו.
 42) שתוק. 44) כלי-
 נגינה קרוב. 46)
 דף לקריאה. 48)
 תשע-עשרה. 50) ב-
 ראש התורן. 51)
 תנובת האדמה. 53)
 מערבי. 57) מכסה הבית.
 תום. 59) מלחין ישראלי.
 מאונך: 1) חתיכת קלף או נייר
 ולרפואה. 2) מבני המשפחה.
 בגליל העליון. 5) מישח המלכים.
 6) נווט. 7) מאברי הגוף.
 עור-דיון. 12) מנהיג דתי.
 החמור. 16) קהל רב. 18) ציפור שיר.

21) בוא לפטה. 23) נבוח. 24) רעל. 26)
 נגד. 28) בלבד. 29) שכונה בתל-אביב ע"ש
 נולופב. 31) נו פירות. 32) שפטה. 35)
 ספר כריתות. 37) חסר-ערך. 38) מושב ב-
 עמקיות. 40) מטבע הודי. 41) סילת
 זירון. 43) מטבע צרפתי. 45) אנג. 46) כלי
 נגינה שנמצא לרוב בכנסיות. 47) ראש
 עירית תל-אביב. 49) רענן. 52) מנת-איכף.
 54) נחשול. 58) ריקבון. 59) כלי-עניינים.

קולנוע

סרטים

לילה בטיירה פולנית

25 אלף ל"ש, תובע גורדון ניכוי שתי ל"ש בעד המזודה, ואו מתחילה מניה מבולבלת של אלפים (חבילות שלמות), כשהשניים מרמים איש את רעהו. בילי גורדון מפקח משלטונות מסיהכ-נסה. כשמתאהבת בתו בשמאי המס, אין הוא מסוגל לתפוס: "איך אוהבים מפקח מס ההכנסה". חבורת שודדים, ובראשם גאון מטומטם, מנסה לשדוד את המזומנים של גורדון, אבל מהם אין הוא חושש, וכשהם חוטפים את אשתו, הוא שמה להשאיר אותה בידיהם. או מתיצבת היא בראש השודדים, ואינה משאירה לבעלה אף פרוטה מחוקה. הבמאי מאריו זאמפי בנה סצינות טובות מאוד, והן גם מצטרפות לסדר עלילה מצוין, בבנין יפה, החל מהשוד הטיפשי בתחילת הסרט ועד לבריחה הסמלית בסופו. מנוחה טובה לעין יש בתמונות בית-המשפט, כי בילי גורדון נשפט על שהעליב קבצן ושני שוטרים. רק על זה מסוגל החוק להשגיח.

חווה רוצה לישון (ג'ורג'ה תל-אביב: 1911) כה מפתיע כגילוי של חרות ההבעה בדמוקראטיה עממית, עד שהעובדה כי זהו סרט מצויין נראית משנית במעלה. אם נזכור מה חשוב המדיום של הקולנוע ומה חשוב בעיני הקומוניסטים, עד שסטאלין עצמו נהג לעבור על כל חריט בארצו, נראה מה גדולה המהפכה שאיפשרה יצירת סרט זה. לגלוג כזה על המשטרה, סמל המשטר, הייתכן אף בצרפת ובאנגליה? וה תוצר ממשלתי פולני? עושי הסרט אינם חסים על עצמם גם במובן אחר. תחילתו וסופו — בדיחה על עושי סרטים. בתחילה אנו רואים פתיחה, כנהוג עתה. אנו מוכנסים למסחרי עולם הלילה והזמר, שהרי בלי פיומונים אי-

ברברה קרימקובסקו ב"חווה רוצה לישון" אורח בחדר-השינה

חבל רק שהסרט קשור להתי מסויים ואף לצורות-דיבור מסוימות, ועל אלה צריך ישראל רגיל להתר.

הסכרת האינטלקט לטיש

רשימותיה של אומנת (תל-אביב, תל-אביב: ארה"ב). החזור אלינו אחרי כעשר שנים, נטל על עצמו משימה קשה — להסביר לסרס טעמה של ביאה, כלומר להסביר לקהל הרגיל של הקולנוע האמריקאי מה הוא אינטלקט. באותם ימים היה צורך בכך בארה"ב, אולי אפילו יותר משיש צורך בכך בימינו בישראל, כי האינטלקט-אלי לא רק שלא קיבלו שכר מספיק, אלא אף נחשדו ונרדפו. קליפטון חב, בדמות לין בלחדיר, מייצג את האינטלקט, מציג את עצמו: "המקצוע — גאון". גאוניותו בזה שלמד הכל, החל מריקודים ואיגרוף ועד רפואה ופסיכולוגיה והכנת סלטים. מעניין כי במוסיקה אין הוא נוגע אלא כדי ללמד כנרית לצייץ, ומה עושה בלחדיר בגאוניות? כותב ספר רבי-מכר. הסרט מצחיק, ולמי שלא ראה את סרטי בלחדיר האחרים אף יש בו חידוש רב. כפארודיה על חיי עירה בארה"ב כנראה גם היטיב לפגוע במטרה. כהגנה על ה-אינטלקט — אוי לאינטלקט שיצר אותו.

אפשר בימינו, והזמר הוא בדיחה (מודגמת) על רגשות של הפיומונים, המלחה מחול מהאים. סוף הסרט, לעומת זאת, צוחק יחד איתנו לבמאי, לצלמים ולכל השאר. חוצי הלעג מרליכים אפילו כלפי הקומוניזם. על כל אלה, זה סרט מצויין. סיפורו על עממה שהקדימה להגיע לפנימיה של טכ-ניון, ומכיוון שצריך להיות סדר, אין לה מקום לישון. בחפשה מקום להניח את ראשה, היא פוגשת מיבחר מתושבי ה-עירה הפעילים בלילות: גנבים, שוטרים, יצאניות, שיכורים, מוג קברן, נאהבים ופנימיה של בית-חרושת — והכל כדבעי אבל מגוחך עד דמעות. השוטרים טיפשים, מבולבלים וחסרי-אונים. הגדול שבהם דיין וחסר-דעת והכל מרמים אותו. לכנהלת ה-פנימיה אורח בחורה — מנהל בית-החרושת. והגברות התנוונות לחסותה, גם הן אינן סובלות מבדידות. והעירה רוחשת שיכורים ושודדים, המצליחים לגייס את כל הרכב המקומי ולרכוז בכיכר השוק מבלי שה-משטרה תרגיש. וכל זה, נמטר בתן קליל. הכבוד לראוי לו: כתב וביים תדיאוש המי לבסקי ושם העלמה הממלאה את תפקיד חברה ברברה קרימקובסקו, את הצילומים המצויינים עשה יוסף סטאייסקי, ואת ה-מוסיקה חיבר הנריק בויה.

הגונב והגונב פטור

היש מחיר לאשה (גת, תל-אביב; ברייניה) מחזיר את אמונתנו בכישרון ה-קומדיה של התסריטאים האנגלים, אחרי כמה סרטים יחורים. זאת פארסה מצוינת, הנשענת על מסורת המישחק של הדהיל האנגלי, עם הבזו להגיון שבטיטואציות ועם הבזו למשמעות המלים, הנירות בשופפת, בלי שים לב אם הספיקו הצופים לתפוס את הבדיחה. והכל כלאחר יד. הרי דוגמה: בילי גורדון (טרי תומס) עוסק בעסקים שאין הבאנקים יפים להם. המזכירה-ידידתו מודיעה לו כי מחכה לו איש. האיש נכנס, פרצוף עם זקן בדואי, "צרפתי" שואל גורדון, "פיניס", עונה האיש, "ובכן, מדוע אין אתה מוכר פיר-נות", "קשה מדי", הפיני מחזק ארגז של כינור, "ואין מיתרים" (כלומר העיסקה פשוטה), ובארגזו תתמקלע, שספק אם הוא יורה. המלים קופצות לכאן ולכאן ככדור טניס. עמידה על המקה. נגמרה עיסקה של

חדריך

- אלה הסרטים המוצגים השבוע בישראל אשר העולם הוה מילוי לראותם:
- חווה רוצה לישון (ג'ורג'ה תל-אביב) בדיחה פולנית נחמדה, ראה לעיל.
- היש מחיר לאשה (גת, תל-אביב) בדיחה אנגלית טובה, ראה לעיל.
- פרנאנדה רופא נשים (זמיר, תל-אביב) בדיחה צרפתית על רופאים וה-פאזיניטים שלהם.
- באלאדה לחייל (חן, תל-אביב) הבריה ירושלים) ששה ימי חופשה של חייל רוסי, פויטי ועדיין.
- ספיר (צ'רן, תל-אביב) סרט-מתח בריטי המחטט ביחסי גזעים בלונדון.
- יווה זאפאטה (אמפי, חיפה) ה-אנארכיסט המפסיקאי שנעשה רוזן כדי לח-לק אדמה לאיכרים.